

[I. A. Hansen.]

De kan faa det behandlet her i dette høje Ting, de kan rumle med det ude blandt Vælgerne, ingen kan have noget imod det, de kan, som den højtærede Forsvarsminister, trøste sig med, at naar de her anbefaler disse Forslag og faar dem vedtaget med et mægtigt Flertal, i Landstinget og Folketinget, saa betyder det forbedrede Chancer for deres Afrustningsforslag. Ja, det kan de bilde sig selv ind, men Vælgerne — nej, det tror jeg ikke paa; jeg tror, at Vælgerne anlægger helt andre Synspunkter.

Jeg tror, at naar den danske Vælgerbefolkning, hvis Interesse for Militærspørgsmaalet desværre ikke har været særlig stor i de sidste Aar, nu ser en Ordning af vort Forsvarsvæsen vedtaget med de tre Partiers Stemmer i Folketinget og Landstinget, saa vil de, naar man kommer med Afrustningsrummelen, sige: Nej, gaa hellere væk med det, lad os hellere blive staaende ved den Ordning, som er truffet, og som vel ikke kan være noget rent Makværk, siden der er stemt for den fra Regeringspartierne Side!

Saa skal jeg endelig gøre nogle Bemærkninger til Ordførerne for det konservative Folkeparti. Det forekommer mig, at den Klang, der lød gennem de to Taler, der er holdt fra konservativ Side her i dette Ting, ikke rigtig harmonerede med Klangen i det ærede Medlem af Landstinget Hr. Ellingers Tale. Det ligger maaske i, at Hr. Ellinger har staaet hele dette Arbejde paa nært Hold, har fulgt det fra første Færd, har vist den største personlige og politiske Interesse for det, ja, maaske indtil det sidste har ønsket at være med i Arbejdet. Jeg ved det ikke. Jeg har set Rygter fremme om, at der var meget delte Meninger om, hvilken Stilling man skulde indtage indenfor det konservative Folkeparti, og at en anden Side end den, Ordføreren i Landstinget tilhører, sejrede ved den afgørende Behandling. Jeg ved intet derom. Jeg noterer kun, at den Klang, der gik gennem Hr. Ellingers Tale i Landstinget, var en helt anden og en mildere overfor disse Forslag end den, vi har hørt her i Dag fra det ærede Medlem Hr. Parkov og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft.

Vi hørte af det ærede Medlem Hr. Parkov, at han ikke kunde medvirke til disse Forslags Gennemførelse, navnlig af Hensyn til den Medfart, Flaaden vilde faa. Man burde i det hele taget, saaledes forstod jeg det ærede Medlem, vente med at træffe Afgørelse med Hensyn til Forsvarsspørgsmaalet, indtil man havde set, hvilken Af-

gørelse man kom til paa Genève-Konferencen.

Men dette kan jo ikke have været det ærede konservative Folkepartis Ønske; thi medens Forhandlingerne førtes i Genève, var Partiet jo repræsenteret i det Udvalg, der førte Forhandling, som tilsigtede at skabe en Overenskomst om en Ordning af det danske Forsvarsvæsen indenfor en bestemt angiven økonomisk Ramme. Det er oplyst af Landstingsmand Ellinger, at han paa et vist Tidspunkt gav Tilsagn om Partiets Medvirken til en Ordning, som skulde koste omkring ved 37 Mill. Kr. Den Gang var der visse Ting, som skulde holdes udenfor, nemlig Pensioner og Ventepenge samt Udgifter til Centraladministrationen. Hvor meget kan man regne dette til? Jeg har ikke Tallet præcis. Jeg vil antage, at Pensioner og Ventepenge vilde udgøre godt 1 Mill. Kr., og at Udgifterne til Centraladministrationen vilde udgøre godt og vel en anden Million Kroner, saaledes at man i alt vilde komme til at lægge ca. 2½ Mill. Kr. til de 35½ Mill. Kr. for at faa det Beløb, som man den Gang kunde tænke sig at gaa med til.

Men selv om man tager disse Udgifter fra, saa bliver Afstanden mellem de Forslag, som den konservative Ordfører kunde tænke sig at anbefale overfor sit Parti, og de Forslag, der foreligger her, dog kun omkring ved 3 Mill. Kr. Det er hele den Afstand, der er mellem det Beløb, de Konservative i Landstinget kunde tænke sig, og det Beløb, der er det økonomiske Grundlag for den her foreslaaede Ordning.

Kan det være saa afgørende? Det ærede Medlem Hr. Parkov ønskede, der skulde anskaffes flere Artilleriskibe, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ønskede en forceret Bygning af Undervandsbaade og Torpedobaade, hvis han skulde kunne gaa med. Men tror man, at man for disse 3 Mill. Kr. om Aaret paa afgørende Vis vilde kunne forbedre Ordningen, og kan man anvise nogen som helst Mulighed for, at der med de politiske og parlamentariske Magtforhold, vi har her i Landet, vil kunne vedtages en saadan Ordning? Hvis man ikke kan anvise en saadan Mulighed, forekommer det mig ikke, at der er meget Hold i de stærke Ord, man anvender mod den Ordning, som, hvad man nu end vil indvende imod den, er fuldt paa Højde i Forsvarskraft med den Ordning, som den tilsigter at afløse.

I Modsætning til Hr. Landstingsmand Ellinger har de konservative Talere, der har haft Ordet her i Dag, gjort sig store An-